

O PTÁCÍCH A BARVÁCH ANEB MÁ CESTA S KŘÍDLY

Začalo to vlastně náhodou... Jako zahradní architektka jsem dostala za úkol vytvořit ilustrace ptáků pro naučné tabule do jedné velké zahrady. Zadání jsem si sice sama nevybrala, ale přesto se pustila do práce s respektem i velkou zvědavostí. Do té doby jsem totiž ptáky nikdy nemalovala, pouze květiny, takže to pro mě byla opravdová výzva. Brzy jsem ale zjistila, že mě jejich ztvárňování nesmírně baví. Bylo to pro mě něco úplně nového. Zatímco velké botanické malby často vyžadují týdny soustředěné práce na jednom obraze, malování ptáků bylo jako nádech čerstvého vzduchu — rychlejší, hravější a zároveň velmi osvěžující.

Když jsem ptáky začala malovat, chtěla jsem zachytit nejen jejich tvar nebo barvy, ale přála jsem si, aby se v obrazech odrazilo i to, jak jsem je vnímala, když jsem je potkávala na procházkách přírodou i městem. Každý tah štětcem, každý tón barvy na paletě, byly pokusem vyjádřit jejich volnost a radost z létání, jejich milé švitoření, neposednost a neustálou bdělost.

Malování ptáků mě učí trpělivosti a vnímavosti. Každý ptáček, každé pírkó, jsou drobným mistrovským dílem přírody. Jsou ztělesněním pohybu a okamžiku, přitom zároveň přinášejí klid — zvláště ticho, které dokáže naplnit duši. Ve chvílích, kdy držím štětec, jako by se čas zpomalil. Je to dialog mezi mnou a světem, kde já mluvím barvami a ptáci mi odpovídají

krásou. Tím, že je maluji, propojuji se nejenom s nimi a s přírodou, ale i sama se sebou. Je to cesta plná pokory a obdivu — k tomu, co je prosté a zároveň zázračné. A když se pak dívám na hotový obraz, doufám, že se na něj podívá i někdo jiný a spatří v něm to, co cítím já: svobodu a křídla života, která nás všechny nesou.

Při malování jsem si brzy uvědomila, že mě ptáci fascinují nejen jako téma malby, ale i jako obyvatelé přírody. Na procházkách krajinou jsem začala více vnímat jejich přítomnost — tiché zašustění ve větvích, odlesk křídel ve vzduchu, jemné švitoření v korunách stromů. Každý je jiný, a přesto mají něco společného: jsou symbolem svobody. Jejich schopnost vzlétnout, opustit místo a zmizet v dáli mě dojíká.

Když jsem začala malovat první ptáčky, netušila jsem, že mě jejich ilustrace dovedou k vlastní knize. Ale někdy nás naše životní cesta zavede až tam, kam jsme ani neplánovali, a otevře nové dveře, za kterými čeká něco krásného.

Doufám, že se moje radost a obdiv k přírodě otiskly i do obrazů v knize, kterou právě držíte v ruce. Přála bych si, aby vás každý ptáček, každé křídlo a každé peříčko zavedli na chvíli do světa krásy, lehkosti, volnosti a nekonečné svobody.

Pavčina Kourková, botanická malířka